

са окъпи, ето една голѣма рыба са хвърлиж и иска да го изѣде. А ангельтъ дума на Товія : — „Не бой са, но улови я и я истегли вънъ!“ — Рыбата истеглена вънъ, помърда малко и издъхна. Тогази ангельтъ рече на Товія да извади сърдцето, далакътъ и жлъчката и да ги пази като цѣлители за очиболь и спасителны отъ злый духъ. Послѣ опекохъ часть отъ месото ѳ за да ѣдхтъ по пхтътъ. (Ток. \bar{z} . 2—9.).

§. 145. *Товій стигва въ Евватана.*

Когато приближихъ градътъ Евватана, рече ангельтъ на Товія. „Въ този градъ живѣе единъ чело-вѣкъ твой роднина, на когото въ кщтата ще са отбіймы. Той има една дъщеря сичко, която ты трѣба да земешъ за жена, защото споредъ законътъ тя принадлежи на тебе, и да станешъ и наследникътъ на сичкыйтъ имотъ на Рагуила. (Ток. \bar{z} . \bar{n} . —.).

§. 146. *Товій става гостъ на Рагуила.*

Рагуиль гы пріема съ радость, като погледнх Товія въ лицето, рече тозь часъ на жена си : „Болко прилича този момъкъ на браточеда ми Товита!“ — Послѣ са обърна къмъ момцытъ и гы пыта : „Отъ дѣсте момцы? — А тѣ му отговорихъ : Ный смы Израилтяны отъ градъ Ниневія. — „Познавате ли Товита?“ — Да, познаваме го, рекохъ тѣ. — Тогази ангельтъ пое приказската и рече : „Товитъ, за кого то пыташъ, е баща на тогози.“ — Рагуиль слѣдователно като пригърна момъкътъ, рече : Радвамъ ти са, защото си сынъ на добъръ баща. — А като чу че Товитъ си изгубилъ зрѣніето заплака и заедно съ него проливахъ